

چهارشنبه 11 آبان 6 ذي الحجه 2 نوامبر

مرگ منصور دوانقي در سال 158 هجري قمری ...

مرگ منصور دوانقي در سال 158 هجري قمری

ابو جعفر، منصور بن محمد بن علي بن عبدالله بن عباس، پس از مرگ برادرش ابوالعباس سقاح در ذي حجه سال 136 قمری، به خلافت رسيد.

وي، دوّمين نفي است که از طائفه بني عباس، به اين مقام رسیده بود.

در سال هاي خلافت منصور رویدادهای مهمي در عالم اسلام به وقوع پيوست و اين خليفه خشن و سخت گیر، بسياری از معاريف و صاحب نفوذان را با بهانه هاي واهي کشت و بر محرومان و مستضعفان ترحمي نشان نداد و با همه مردم با سنگ دلي و سختگيري بر خورد مي کرد.

در آغاز خلافت وي، عمويش عبدالله بن علي، خلافتش را نپذيرفت و خود را شايسته اين مقام مي دانست و اقدام به شورش بزرگ کرد و بسياری از شهرها را به تصرف خويش در آورد. منصور، ابومسلم خراساني را با سپاهي سنگين به جنگ او فرستاد و در نبرد با او، سپاهيانش را با شکستي سخت و سنگين مواجه ساخت و آنان را به شدت سرکوب کرد. ولي عبدالله بن علي، از منصور امان خواست و منصور نيز وي را امان داد و او مدتي در بصره بماند و سپس به دارالخلافت رفت و در آن جا، دستگير و زنداني گرديد و پس از مدتي به دستور منصور به طرز تأسف باري، کشته شد.

هم چنين ابو مسلم خراساني با تمام خدمات و تلاش هاي بي دريغي که براي بر پايي خلافت عباسيان کرده بود، نا جوانمردانه به دستور منصور کشته شد.

شورش راوندريان و سر بيچي عامل خراسان، به شدت سرکوب شد.

قيام هاي محمد بن عبدالله بن حسن مثنی و برادرش ابراهيم بن عبدالله با شکست مواجه شد و آن دو، يکي در مدینه و ديگري در بصره به شهادت رسيدند.

هم چنين بسياری از علويان، به ويژه اولاد و احفاد امام حسن مجتبي(ع)، معروف به بني الحسن، در سپاه چال هاي منصور زنداني و به طرز فجيعي کشته شدند.

منصور به خاطر سکونت راونديه[هواداران ابومسلم خراساني] در هاشميه، اقامت در اين شهر را به مصلحت خويش نميديد و همچنين به خاطر شيعيان و محبان اهل بيت(ع) در کوفه، انتقال خلافت به اين شهر بزرگ اسلامي را ناخوش مي دانست و بدین جهت، در صدد ساختن شهري جديد برآمد. وي در سال 145 قمری، ساختن شهر بغداد را آغاز کرد و پس از آمادگي نسبي آن، خلافتش را بدان مکان، منتقل نمود و از آن پس، بغداد دارالخلافت عباسيان گرديد.

شايان ذکر است که امام ششم شيعيان، حضرت جعفر بن محمد، معروف به "امام جعفر صادق(ع)" در عصر سقاح و منصور مي زيست و از منصور، سختي هاي زيادي متحمل و گرديد و سر انجام به دستور وي مسموم شد و در مدینه منوره به شهادت رسيد.

سر انجام منصور دوانقي، پس از بيست و دو سال خلافت، در ششم ذي حجه سال 158 قمری، در بازگشت از مراسم حج، در مکاني به نام "بئر ميمون" به هلاکت رسيد و جنازه اش را به مکه معظمه حمل کرده و در آنجا به خاک سپردند.

پس از آن، بنا به وصيت و سفارش منصور، پسرش مهدي عباسي به خلافت رسيد.

انتشار اعلاميه تاريخي بالفور در سال 1917 ميلادي

اعلاميه تاريخي بالفور در سال 1917 ميلادي منتشر شد. انتشار اين اعلاميه 30 سال بعد سبب تشکيل اولين دولت صهيونيستي در فلسطين اشغالي شد. بالفور در آن زمان وزير امور خارجه انگلستان بود و فلسطين با نظارت دولت استعماري انگليس اداره مي شد. اعلاميه بالفور حاکی از اين بود که دولت انگلستان با تشکيل دولت يهودي در فلسطين موافق است و همه کوشش خود را براي تأسيس چنين دولتي بکار خواهد برد. سر انجام 30 سال بعد از صدور اين اعلاميه استعماري که حقوق کليه فلسطينيهاي مسلمان آزاده را نادیده گرفته بود دولتي صهيونيستي در فلسطين روي کار آمد و از آن زمان تاکنون مبارزات حق طلبانه در اين سرزمين اشغالي براي رهايي همچنان ادامه دارد.

خروج نيروهای هلندی از خاک اندونزی در سال 1949 ميلادي

استقلال طلبان اندونزی و نیروهای هلندی در سال 1949 میلادی موافقت نامه معروف به موافقت نامه نیروهای هلندی که از اوت سال 1945 میلادی با قیام آزادیخواهان دکتر احمد سوکارنو و محمد حتی رهبران استقلال اندونزی روبرو شده بودند بناچار خاک این سرزمین را ترک کردند. گفتنی است که جنگ استقلال مردم اندونزی چهار سال بطول انجامید و سرانجام به موجب این موافقت نامه جنگ پایان پذیرفت تا هنگام خاتمه این جنگ این سرزمین هند هلند خوانده می شد و پس از پیروزی استقلال طلبان این کشور به نام اندونزی خوانده شد. اندونزی بطور رسمی در دسامبر سال 1949 میلادی مستقل شد.

استقلال کشور الجزایر در سال 1961 میلادی

کشور الجزایر در سال 1961 میلادی از فرانسه مستقل شد. این کشور از سال 1830 میلادی مورد هجوم قوای فرانسه قرار گرفت که همزمان با این تهاجمات مقاومت های وسیع و پیگیر انقلابیون الجزایری نیز بر ضد استعمار آغاز شد. در سال 1882 میلادی الجزایر بخشی از فرانسه اعلام شد و متعاقب آن جنبش استقلال طلبانه مردم الجزایر به رهبری امیر عبدالقادر و روحانی مبارز الجزایری شدت بیشتری یافت بطوریکه تشنجات ناشی از آن به اعلام خودمختاری و سپس استقلال و برقراری حکومت جمهوری در این کشور منتهی شد.